

20-05-2025 Ἑσπερινός Δευτέρας μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος
† Ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νικολάου

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

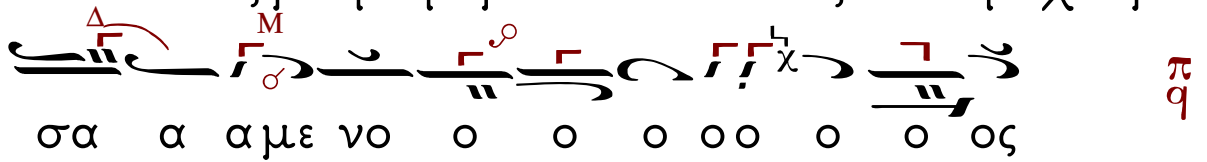
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ἦχος λη' Πα
Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ
δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Τὸ τρίτον. Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ
νε κρω ω ων θα να α τω θα α να α το
ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις

 εν τοις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἑξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἑξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσιν, τοῦ ἔρωδιου ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα...**Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης

Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

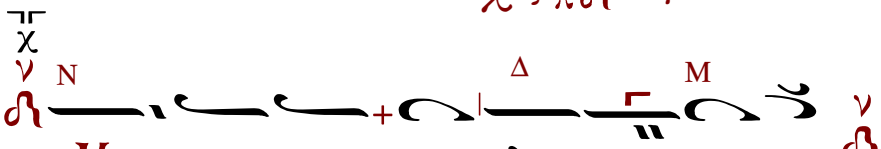
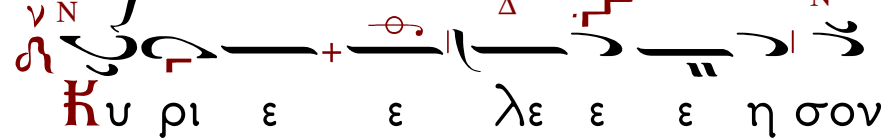
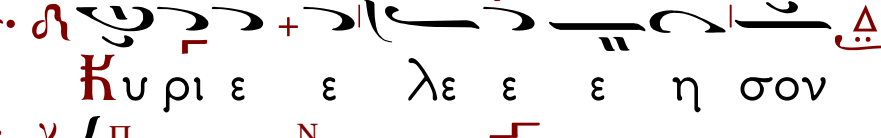
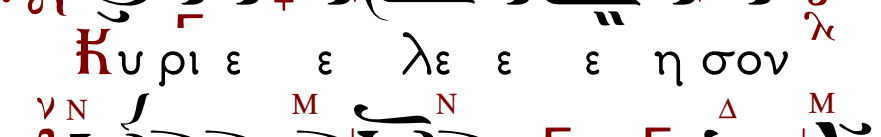
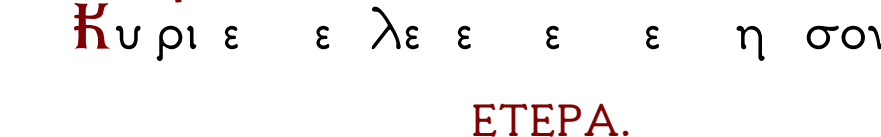
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

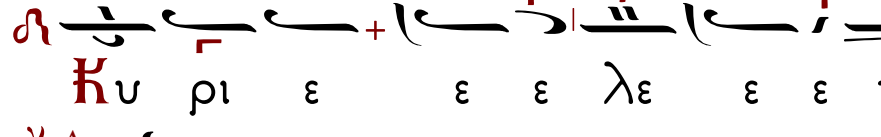
ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' Ἀ Ν η

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
 Α
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^η

5. ^ν ^N ^Π
 Α
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

6. ^ν ^N ^Γ ^Π
 Α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^Α

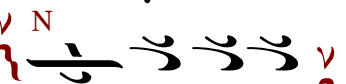
7. ^ν ^Γ
 Α
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Γ
 Α
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ ^Γ

9. ^ν ^Δ ^Γ
 Α
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

10. ^ν ^N ^Π ^Δ
 Α
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

11. ^ν ^N ^Δ ^Γ ^N
 Α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^Α

12. ^ν ^N
 Α
 Cοι Κυ ρι ε ^ν ^Α

υ υ ρι ι ι ι ε

π
9

Κατευθυνθη η η η η τω η προσευ

χη η η η μου ως θυμι ι ι α α

μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου ε παρσις τω ω ων χει ειρωων μου

θυσι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει

σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε

π
9

Εαν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη

σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο

ος ε εστιν

Ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ τῆς ζωῆς χορηγός, ὁ τῷ Πατρὶ τῷ θείῳ συναΐδιος Λόγος, ἐκὼν ἐκ τῆς Παρθένου, σάρκα λαβὼν, καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, τὰ τῆς ἀρρήτου σοφίας ὡς ἀγαθός, πᾶσιν ἔβλυσε διδάγματα.

Στίχος νε κεν του ο νο μα τος σου

υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει

νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ

πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον

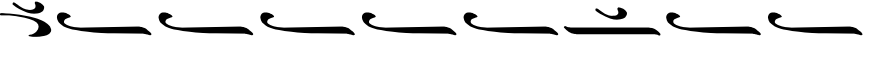
Τῆς ἐορτῆς μεσαζούσης, τῶν Ἰουδαίων Χριστέ, τῷ ἱερῷ ἐπέστης, ὁ τοῦ νόμου Δεσπότης, διδάσκων ἐξουσία, καὶ Γραμμα-τεῖς διελέγχων ὡς γέγραπται, καὶ καταπλήττων σοφία λόγων τῶν σῶν, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξειςιν.

Στίχος Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

νυκτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Ο χορηγός τῆς σοφίας καὶ τῶν καλῶν
παροχεὺς ὁ χέων θεῖα ρεῖθρα ἐκ πηγῆς ἀενάου.
Δεῦτε πρὸς με κράζει, ὕδωρ ζωῆς, οἱ διψῶντες
ἀρύσασθε καὶ ποταμοὶ ἐκ κοιλίας ὑμῶν, φησί,
χαρι-σμάτων θείων ῥεύσουσι.

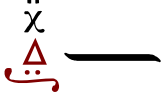
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τοῦ Ἁγίου
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχος.

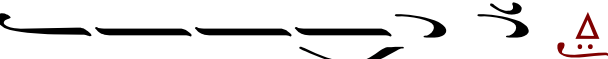
Ὅ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ

πα σων των α νο μι ων αυ του

Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῇ, ἡ σεπτὴ λειψάνων σου
θήκη, μάκαρ Νικόλαε, ὥσπερ ὄλβος ἄσυλος, ἐκ
γῆς ἀνέτειλε, τότε κρήνην ἀνέβλυσας, μύρων
ἀκενώτων, μύρων μυριπνόνων τε, μύρων
τερπόντων ψυχάς, ὧν περ τῆς ὁσμῆς
ὁσφρανθεῖσα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, σοῦ
πανηγυρίζει τὴν μετάθεσιν.

Στίχος.

Ἀι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

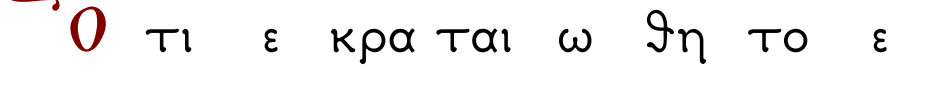
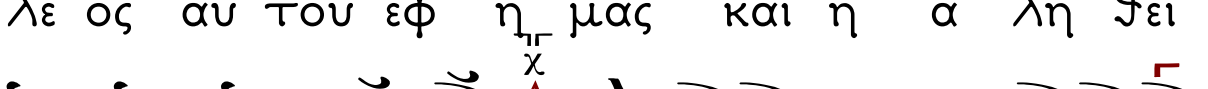
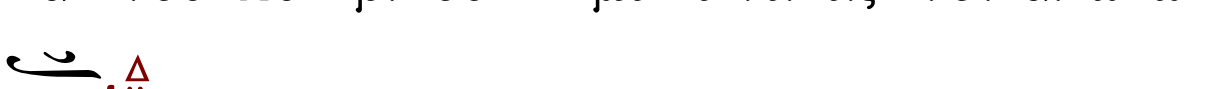
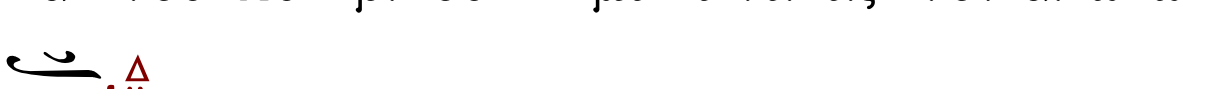

ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον πα αν

τες οι οι λα α οι

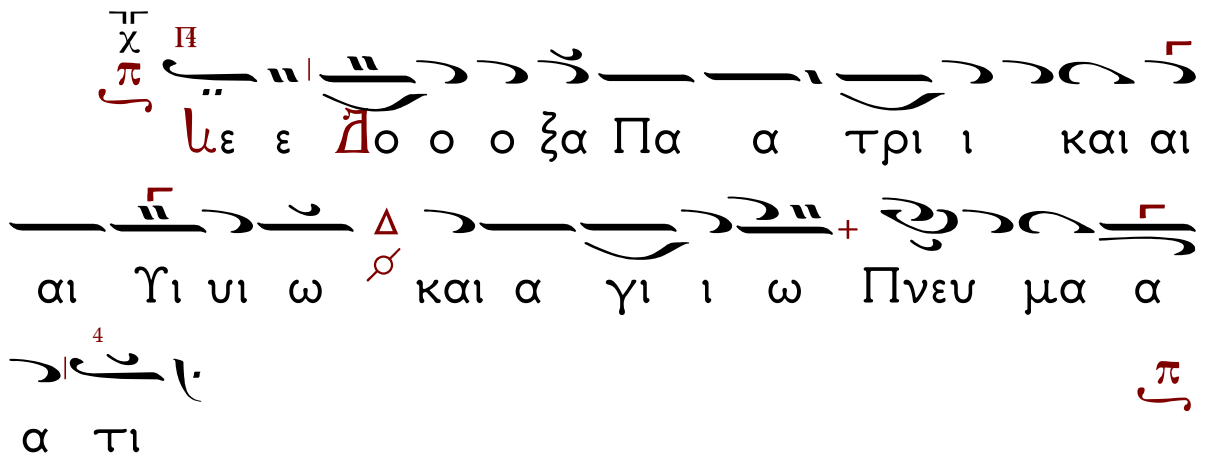
“Οτε τῶν Μυρέων ἐκ τῆς γῆς, εἰς τὴν πόλιν Πάρον μετέβη, μάκαρ Νικόλαε, σῶμά σου τὸ ἅγιον, τότε συνέρρυσεν, ὁ λαὸς ἅπας ὕμνοις σε, προπέμποντες θείοις, καὶ σεπτῶς ἀπέθεντο τῷ τοῦ Προδρόμου ναῷ, ἔνθα ἀπετέλεσας πλεῖστα, θαύματα τοῖς κάμνουσι πᾶσι, καὶ μετ’ εὐλαβείας σοι προστρέχουσιν.

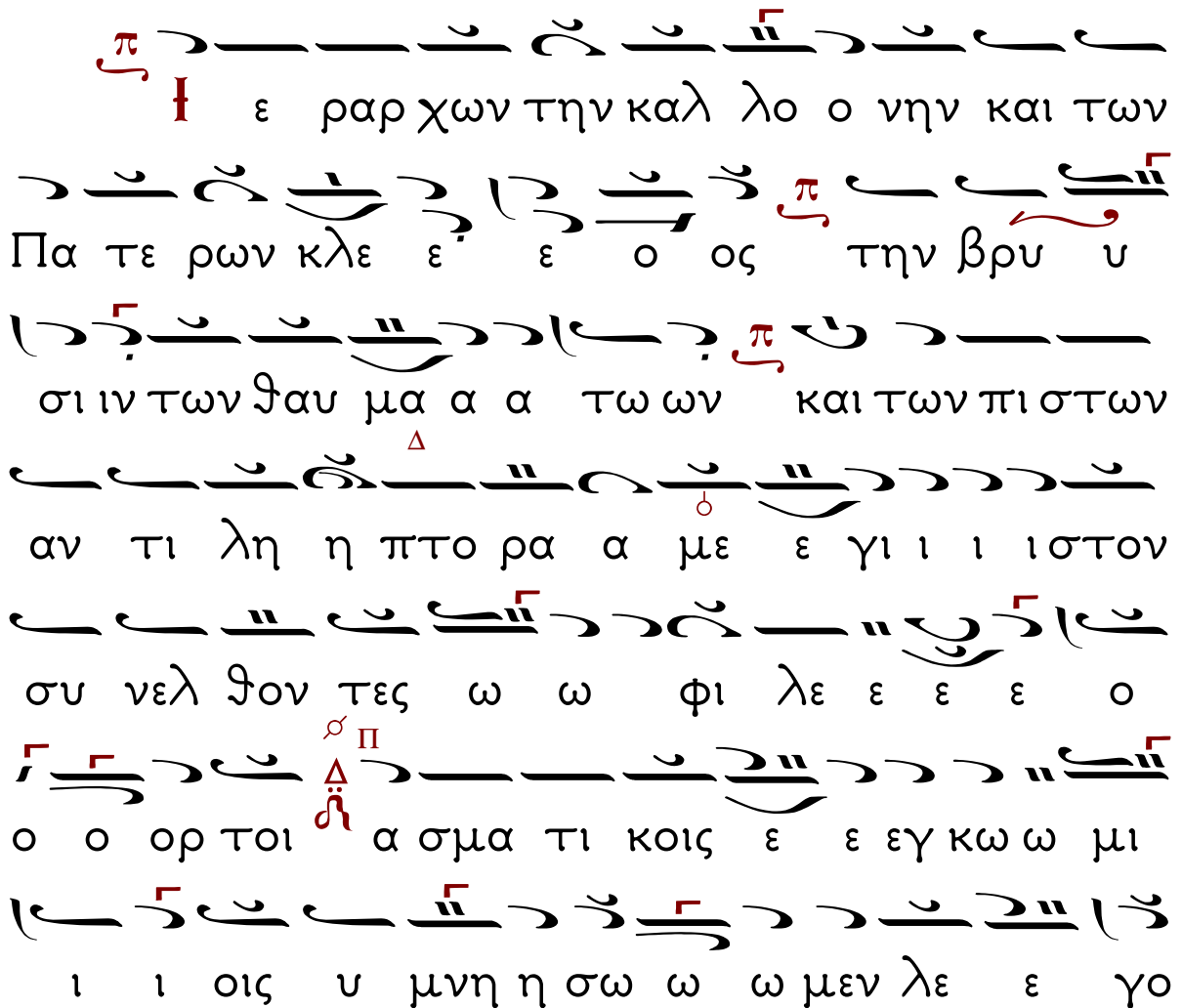
Σπῆχος. ^χ
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε

 λε ος αυ του εφ η_χ μας και η α λη θει

 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω ω

 να

“Οτε μετετέθη τὸ σεπτόν, καὶ μεμυρισμένον σου σῶμα μάκαρ Νικόλαε, εἰς ναὸν τὸν ἅγιον, ὃν ὠκοδόμησε, πόλις Πάρου εἰς δόξαν σου, τότε ἱαμάτων, καθ’ ἐκάστην ἔβλυζες ρεῖθρα ἀκένωτα, πάθη ἀσθενῶν διαφόρων, τῶν προσκαλουμένων σε πίστει, καὶ σοὶ προστρεχόντων κατακλύζοντα.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα. Ὑψος λ̣ Πά.

 υε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι
 αι Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α
 α τι

 ε ραρχων την καλ λο ο νην και των
 Πα τε ρων κλε ε ε ο ος την βρυ υ
 σιν των θαυ μα α α τωων και των πιστων
 αν τι λη η πτο ρα α με ε γι ι ι ι στον
 συ νελ θον τες ω ω φι λε ε ε ε ο
 ο ο ορ τοι α σμα τι κοις ε ε ε γ κω ω μι
 ι ι οισ υ μνη η σω ω ω μεν λε ε γο

ο ο οντες Χαι ροις ο των Μυ ρε ων φρου ου
 ρος και προ ε δρο ος σε ε πτος και στυ λος
 α α α πε ρι ι τρε ε ε ε πτος Χαι αι
 αι αι αι αι ροι οις φω στη ηρ παμ φα α ε
 ε στα α α α τε ο τα του κο σμου πε ε ε ε
 ρα α α α τα δι α λα α μ π ω ω ν τοις θ α
 αυ μα α α α σι Χαι ροι οις τω ω ν θ λι
 βο με ε ε νω ω ν η θει α χα α αρ μο ο συ
 υ υ νη και αι α α δι κου με ε ε νων
 θε ε ρ μο ο τα το ος προ στα α α α της
 και νυν παμ μα α κα ρ Νι κο ο ο ο ο λα

α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μη
 παυ ση πρε σβευ ω ω ων Χριστω ω ω τω
 ω Θε ε ε ω υ περ των πιστει και πο θω
 τι μων των α α ει την χαρ μο συ υ νον και
 πα νε ε ο ορ τον μνη η η μη η η ην
 σου

π
 χ
 Δ
 μ
 κ αι νυ υ υ ν και α α ει και εις τους

“Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῷ Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς ἐορτῆς, τότε τοῖς λαοῖς ἐδίδασκες ὅτι ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπρίοντο, μετὰ τῶν ἱσχυρίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Γραμματέων, λέγοντες· Τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; λέγοντες, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενος, ἡμῶν. Δόξα σοι.

 ρω Χρι στε ε ε ο ο Θ ε ε ε ος

 τε τοι οἰς λα α α οἰς ε δι ι ι δα σκε ες βο

Ο Ω ΩΝ Ο ΠΙ ΣΤΕΥ Ω ΩΝ ΕΙ ΕΙΣ Ε Ε
 Ε ΜΕ ΚΑΝ ΑΠΟ ΘΑ ΝΗ ΖΗ ΣΕ ΤΑΙ ΟΙ ΔΕ
 Ι ΟΥ ΔΑΙ ΟΙ ΔΙ Ε ΠΡΙ Ι Ο Ο ΟΝ ΤΟ ΜΕ
 ΤΑ ΤΩΝ ΦΑ ΡΙ ΣΑΙ ΑΙ ΑΙ ΩΝ ΚΑΙ ΣΑΔ ΔΟΥ ΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΑΙ
 ΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜ ΜΑ ΤΕ Ε ΩΝ ΛΕ Ε ΓΟ ΟΝ ΤΕΣ
 ΤΙΣ Ε ΣΤΙΝ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΤΟΣ ΟΣ ΛΑ ΛΕΙ ΒΛΑ ΣΦΗ
 Η Η ΜΙ Ι Ι Α ΑΣ ΜΗ ΛΟ ΓΙ ΖΟ ΜΕ Ε ΝΟΙ Ο
 ΤΙ ΣΥ Υ Υ ΠΑ Α ΑΡ ΧΕΙΣ Ο ΠΡΟ ΠΑ ΑΝ ΤΩ
 Ω ΩΝ ΑΙ Ω Ω Ν ΩΝ ΣΥΝ ΠΑ ΤΡΙ ΚΑΙ ΠΝΕ ΕΥ ΜΑ Α
 ΤΙ ΔΟ ΖΑ ΖΟ Ο Ο ΜΕ Ε Ε Ε ΝΟΣ ΘΕ ΟΣ
 Η ΜΩ Ω ΩΝ ΔΟ Ο Ο ΖΑ Α Α Α ΣΟΙ

Ἦχος Δ'

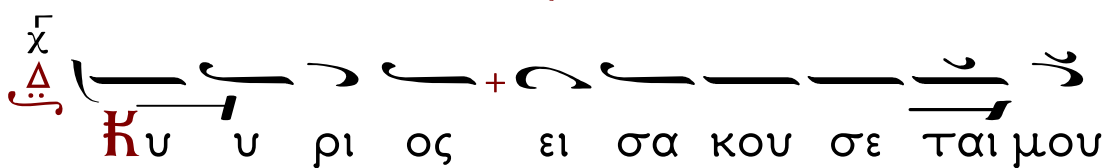
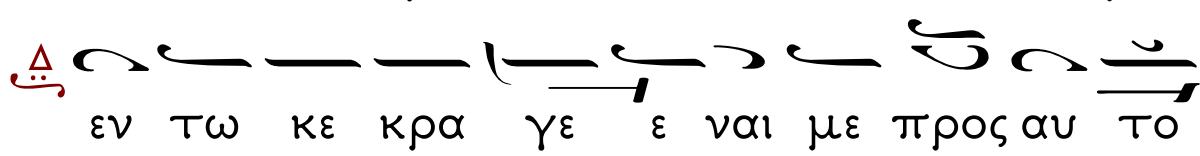
Φως ἰ λαρὸν ἀ γί ας δο ο ο ζης
α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ
μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α
γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ξι ο
ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α αζει

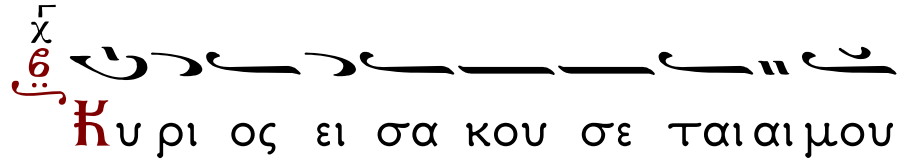
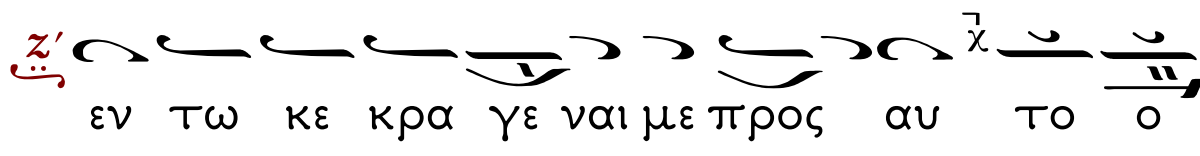
ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
Ὦχος δ'.

Ὦχος δ' Δι

 Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου

 εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
 (Δίς)
 ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.
 Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου

 εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
 ον

Εἴτα τὰ Ἀναγνώσματα. Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογή)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὖγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.

Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ,
καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ
ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν
αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα
εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς
εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γάρ ὑμῖν ἀληθῆ,
ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ
πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσῃ ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν

κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς
φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Λιτή. Ὕχος α'.

Τὸ ἀκένωτον μύρον, Χριστὸς ὁ Θεός, τῇ σῇ ψυχῇ ἐνοικήσας Ἱεράρχα Νικόλαε, μύρῳ νοητῷ τῆς ἀρχιερωσύνης ζῶντα ἐν τοῖς Μύροις σε ἔχρισεν, ὥσπερ ἐλαίῳ ἀγαλλιάσεως. Μετὰ θάνατον δὲ πάλιν, πηγὴν μυροχεύμονα τὸ ζωομύριστον σῶμά σου τῷ κόσμῳ ἀνέδειξε, μύρων αἰσθητῶν ποταμοὺς προχεόμενον· ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσφρανθέντες, τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων σου ἐορτάζομεν σήμερον. Καὶ εἰς ὁσμὴν μύρων σου ἐδράμομεν, ὅτι ὁσμὴ σου ἡδεῖα, καὶ τὰ ἀρώματά σου ὑπὲρ πάντα τὰ τοῦ κόσμου ἀρώματα, θερμῶς σε ἱκετεύοντες, παμμακάριστε Πάτερ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς τῇ Τριάδι, ἀρεταῖς ἡδυπνόοις μυρισθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕχος β'.

Οὐκ ἔφερες μέχρι τέλους, ἄδοξος κατακεῖσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ γῇ τῶν Μυρέων, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅθεν, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ θαυματοβρύτου σου λειψάνου, ἐκ γῆς λαγόνων μετακομισθέντος, ἔνδοξος ἐγένου καὶ θαυμαστός, ὥσπερ πρότερον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, οὕτως ὕστερον ἐν τῇ Εὐρώπῃ πάσῃ. Μύρα πηγάζων ἐκάστοτε, καὶ θαύματα ἐνεργῶν τοῖς μετὰ πίστεως, προσιοῦσί

σοι, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ τοῦ κόσμου προστάτης, τῶν δεομένων ὁ βοηθός, καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀπάντων τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, Νικόλαος ὁ Χριστοῦ Ἱεράρχης, ὥσπερ πρότερον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ χειμῶνος, οὕτω σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἔαρος ἐπεδήμησε. Τὸ γὰρ ἱερώτατον αὐτοῦ καὶ πανσεβάσμιον σῶμα, ἐπιστασία φοβερά, εἰς Ἱταλίαν μετακομίσας δι' εὐλαβῶν ἱερέων, ἐορτῆς ὑπόθεσιν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ συνεκρότησε. Πάντες πιστοί, φαιδρῶς ὑπαντήσωμεν τῷ καλῷ ποιμένι. Πρεσβεύει γὰρ αἰὲν τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῷ τοῦ θείου Νικολάου λειψάνῳ προσπέσωμεν, καὶ νοερῶς αὐτὸ περιπτυξώμεθα, ἵνα καὶ τὴν ἐκεῖ ἐνοικοῦσαν θείαν χάριν ἐπισπασώμεθα· ἀγίων γὰρ οὐ τὰ λείψανα μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ θῆκαι, πνευματικῆς εἰσι πεπληρωμέναι χάριτος. Λιμένες ἐν πειρασμοῖς ἀσφαλεῖς, πηγαὶ θαυμάτων διηνεκεῖς, καὶ θησαυροὶ εὐεργεσίας

ἀνάλωτοι, πάντοτε κενούμενοι καὶ μηδέποτε
μειούμενοι. Πρὸς αὐτὸν δὲ ὀλοφύχως βοήσωμεν·
Μυροβλύτα Νικόλαε, πρέσβευε ἐκτενῶς τῷ
Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Τῆς Ἑορτῆς. ἡ Δέσποινα πρόσδεξαι.*

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ' Ἀ Ν η

$\overline{\chi}^N$
 ν $\overline{\text{Κυ}} \text{ρι} \varepsilon \varepsilon \text{λε} \eta \sigma \nu$ $\overline{\lambda}^6$

$\overline{\lambda}^6$ $\overline{\text{Κυ}} \text{ρι} \varepsilon \varepsilon \text{λε} \eta \sigma \nu$ $\overline{\Delta}^{\Delta}$

$\overline{\Delta}^{\Delta}$ $\overline{\text{Κυ}} \text{ρι} \varepsilon \varepsilon \text{λε} \eta \sigma \nu$ $\overline{\lambda}^6$

$\overline{\lambda}^6$ $\overline{\text{Κυ}} \text{ρι} \varepsilon \varepsilon \text{λε} \eta \sigma \nu$ $\overline{\Delta}^{\Delta}$

$\overline{\Delta}^{\Delta}$ $\overline{\text{Κυ}} \text{ρι} \varepsilon \varepsilon \text{λε} \eta \sigma \nu$ $\overline{\lambda}^6$

$\overline{\lambda}^6$ $\overline{\Pi} \alpha \text{ρα} \sigma \chi \nu \text{Κυ} \text{ρι} \varepsilon$ $\overline{\lambda}^6$

$\overline{\lambda}^6$ $\overline{\Pi} \alpha \text{ρα} \sigma \chi \nu \text{Κυ} \text{ρι} \varepsilon$ $\overline{\Delta}^{\Delta}$

$\overline{\Delta}^{\Delta}$ $\overline{\Pi} \alpha \text{ρα} \sigma \chi \nu \nu \text{Κυ} \text{ρι} \varepsilon$ $\overline{\Delta}^{\Delta}$

$\overline{\Delta}^{\Delta}$ $\overline{\Pi} \alpha \text{ρα} \sigma \chi \nu \text{Κυ} \text{ρι} \varepsilon$ $\overline{\lambda}^6$

$\overline{\lambda}^6$ $\overline{\Pi} \alpha \text{ρα} \sigma \chi \nu \text{Κυ} \nu \text{υ} \text{ρι} \varepsilon$ $\overline{\lambda}^6$

$\epsilon_{\lambda}^6 \overline{\Pi}_{\alpha} \text{ρασχου Κυ ρι ε}$

$\epsilon_{\lambda}^{\epsilon}$ $\overline{\Psi}$ περ α γι α Θε ο το κε $\epsilon_{\lambda}^{\epsilon}$ σω σον η σ

[illegible]

ν ν_L ρ ε

6^λ_λ 6^λ_λ
Δ μην

Ἦχος λ' ᾠδὴ Ἑναρμόνιος

π $\overset{K}{\text{K}} \text{υ ρ ι ε} + \text{ε ε} \overset{K \quad \Pi}{\text{λ ε ε η σ ο ν}} \pi$

π $\frac{\Pi}{\kappa}$ υ ρι ε ε λε η σον

$\frac{\pi}{\kappa} \rightarrow \frac{\pi}{\kappa} + \frac{\pi}{\kappa} \rightarrow \frac{\pi}{\kappa} \rightarrow \frac{\pi}{\kappa} \rightarrow \frac{\pi}{\kappa}$

$$\overset{\Pi}{\underset{\text{Kv}}{\overset{\chi}{\ddot{q}}}}} \rightarrow \rho_1 \rightarrow \varepsilon \rightarrow \varepsilon \rightarrow \overset{\Gamma}{\underset{\varepsilon}{\overset{\chi}{\ddot{q}}}}} \rightarrow \lambda \varepsilon \rightarrow \varepsilon \rightarrow \eta \rightarrow \underset{\eta \sigma \text{on}}{\overset{\Gamma}{\underset{\varepsilon}{\overset{\chi}{\ddot{q}}}}}} \rightarrow \overset{\chi}{\ddot{q}}$$

20-05-2025 ЄСПІНОС АНАКОМ. АСІУ АГ. НИКОЛАОВ

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.

Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

χ^{Π}

π_q

Kυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο n Κυ υ ρι

ε ε λε ε η σον

π_q

^Π
^Γ
 ω ων

^κ
^ο
^κ
^ο

Πλουσι οι επτωχευσαν και επει
 νασαν οι δε εκζητουντες τον Κυριον
 ουκ ελαττωωθησονται παντοος
 αγαθου

Τὸ τέλος τοῦ τρίτου. ^Δ ^κ
^ο

παντοος αγα
 θου ου ου ου ου ου

^Δ ^Μ ^Κ

^κ
^ο

Εἰς τὸν Στίχον σπικηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανὼν· ὁ ποιμὴν ὁ μέγας· ὁ φανώτατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλῶμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐτοιμώτατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ὁλος χαροποιὸς καὶ τερπνός, ὅλος εὐώδης ὅλος στίλβων ἐν χάριτι, ἐκ τάφου νῦν μετετέθης, ὥσπερ νυμφίος φαιδρός, ἐκ παστοῦ ὠραίου ἐξερχόμενος, παμμάκαρ Νικόλαε· διασώζων τὰ σήμαντρα, ἐν σοῖς λειψάνοις ἀγιότητος ἅπαντα· τὸ ἡδύπνοον, τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν· μάλιστα δὲ τὰ θαύματα, ἃ πᾶσι τοῖς κάμνουσιν, ἀφθονωτάτως προχέεις, πάθη ποικίλα ἰώμενος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασία φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἢ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὕψος δ'.

Ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζωοπάροχος χάρις, τῇ σῇ ψυχῇ ἐνοικοῦσα ἱεράρχα Νικόλαε, πολλὰ δι' αὐτῆς καὶ πρὸς τὸ συνημμένον σῶμά σου διεβίβασε τοῦ θείου κάλλους αὐτῆς τὰ τεκμήρια, ὅλον σε ψυχὴν καὶ σῶμα, ναὸν ἑαυτῆς κατασκευάσασα ἅγιον· διὸ καὶ μετὰ θάνατον, τῆς ψυχῆς σου χωρισθείσης ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀχώριστος αὕτη τῶν ἀμφοτέρων διαμεμένηκε· τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανοῖς, μέτοχον τῆς μακαρίας δόξης ἐργασαμένη, τὸ δὲ σῶμα ἐν τάφῳ, ἀδιάφθορον συντηρήσασα, καὶ κρήνην μύρων, καὶ θαυμάτων ὑπερφυῶν, καθ' ἑκάστην ἀποδεικνύουσα· ὡς δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς περ ἠξίωσαι θεομακάριστε πάτερ· ἀλλ' αἵτησαι πρεσβείαις σου, καὶ ἡμῶν χαριτωθῆναι ψυχὰς καὶ τὰ σώματα.

καὶ τὰ ὁμοῖα.

$\overset{\pi}{\chi} \overset{M}{q}$ $\overset{\gamma}{\Pi} \chi \overset{\delta}{\alpha} \overset{\circ}{\Pi} \alpha$
 Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
 πq $\overset{N}{\omega}$ και Α γι ι ω $\overset{\Pi}{\Pi \nu \epsilon}$ ε ε ευ μα
 πq
 α α α τι

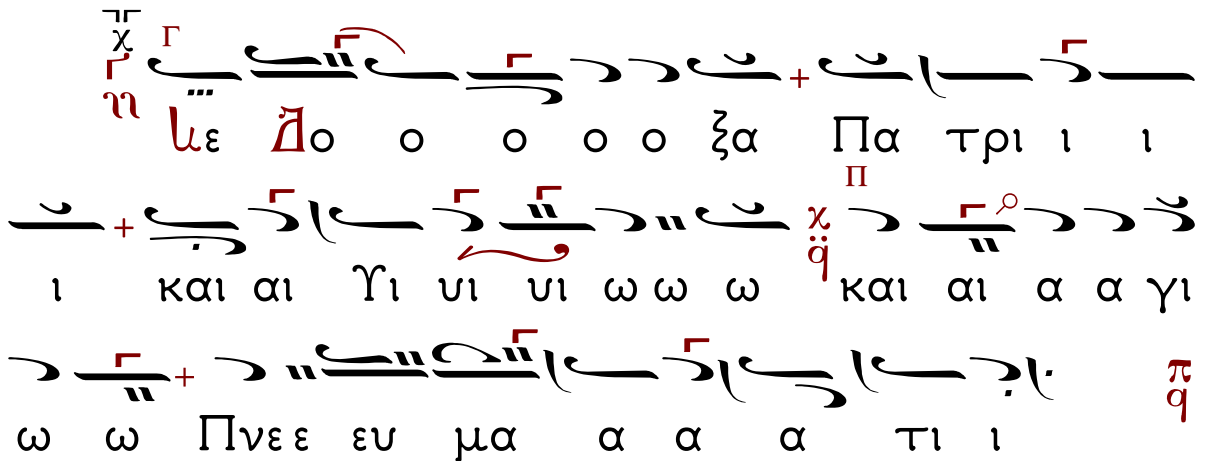
^B
^π₉ Η του Α γι ου ου ου Πνευ μα α τος ζω
^M ^B
ο πα ρο χος χα α α ρις τη ση ψυ χη ε νοι
^Π ^M
κη σα σα α σα Ι ε ρα αρ χα α Νι ι
^Π ^π₉
κο ο ο ο λα α α ε πολ λα δι αυ
^N ^Π ^B
της και προς το συ νημ με νον σω μα α σου δι
ε βι βα σε του θει ου κα α α λλους α αυ της
^Π ^N ^Π ^π₉
τα α τε εκ μη η η η ρι ι ι ι α ο
^B
λον σε ψυ χην τε και αι σω ω ω μα να ον ε
^Π
αυ της κα τα σκευ α α σα α σα α α α
^π₉
α γι ι ι ι ον δι ο και με τα θα να α
^N ^Π ^M
τον της ψυ χης σου χω ρι σθ ει ση σα πο ο του

ου σω ω ω μα α α α τος α χω ριστος α
 αυ τη των αμ φο τε ε ρων δι α α με ε
 με ε ε ε νη η η η κε Την μεν ψυ
 χην ε ε εν ου ρα α νοις με το χον της μα κα
 ρι ι α ας δο ο ο ξης ερ γα σα α με ε ε νη
 το δε σω μα εν τα α φω α δι αφ θο ρον
 συ συν τη η ρη η η η σα α α σα και
 κρη νη ην μυ υ υ ρων και θ αυ μα α των υ υ υ
 περ φυ υ ων κα θ ε κα α στην α πο ο δει ει
 κνυ υ υ υ ου ου ου ου σα ω δο ο ξης
 α κραι αι φ νους η σ πε ρ η η ζι ω ωσαι θε ο μα

κα α α α α ρι ι στε ε ε Πα α α α
α τερ ^Δ αλλ ^Μ αι τησαι πρε ε ε σβει αι αις σου
και η μων χα ρι τω θη η ναι ψυ χα α α
ας και τα α σω μαα τα α ⁶_λ

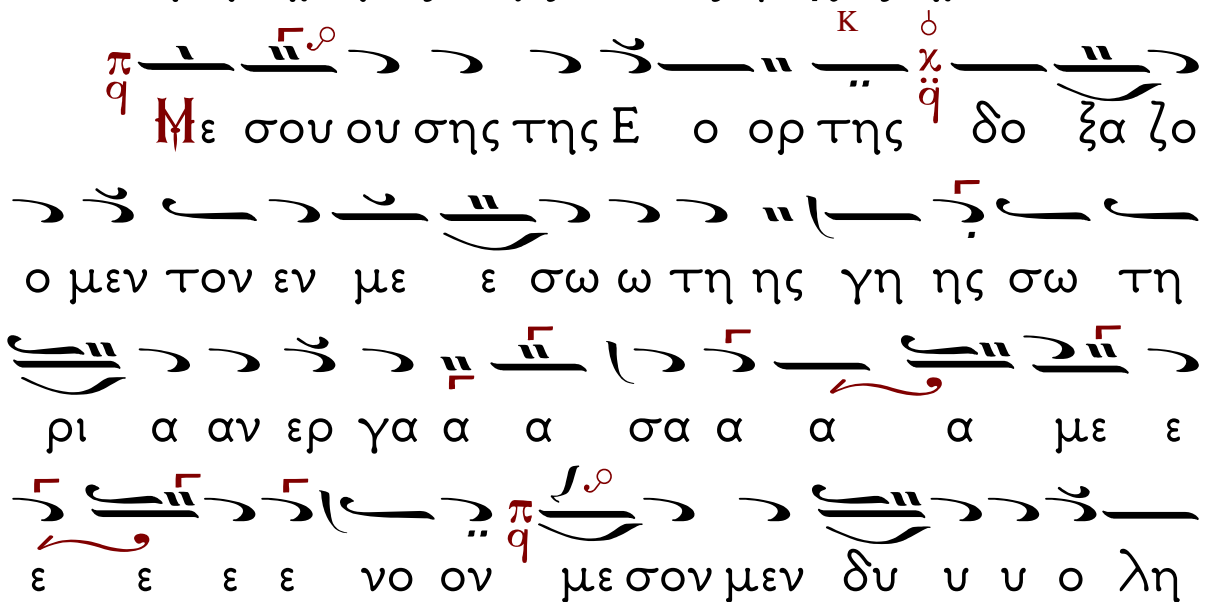
Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ἠ Γα. ᾠ

 ἡμεῖς ὁ ο ο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι
 ι και αι Υι υι υι ω ω ω και αι α α γι
 ω ω Πνεε ευ μα α α α τι ι

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, δοξάζομεν τὸν ἐν
 μέσῳ τῆς γῆς, σωτηρίας ἐργασάμενον· μέσον
 γὰρ δύο ληστῶν ἡ ζωὴ ἐν ξύλῳ ἐκρέματο, καὶ
 τῷ μὲν βλασφημοῦντι ἐσιώπα, τῷ δὲ πιστεύοντι
 ἐβρόα· Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ.
 Κατῆλθεν ἐν τάφῳ, ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, καὶ
 ἀνέστη τριήμερος, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Με σου ου σης της Ε ο ορ της δο ξα ζο
 ο μεν τον εν με ε σω ω τη ης γη ης σω τη
 ρι α αν ερ γα α α σα α α α με ε
 ε ε ε ε νο ον με στον μεν δυ υ υ ο λη

« ὡς ἡ ζωὴ ἐν ζυγῷ ὡς ἡ ζωὴ ἐν
 κρεμασθῆναι τοῦ καὶ τῷ με ἐν βλασφημῶν
 τῷ ἐπιστῶν ὡς ὡς πατὴρ δὲ ἐπιστῶν
 εὐὸν τῷ ἐβόων ὡς ὡς Σημεῖ
 ὡς ὡς ἐμὸν ἐσθῆν
 ἐν τῷ Παρὰ δεῖν ἐσθῆν
 Κατὰ τὴν ἡλθὲν ἐσθῆν ἐσθῆν
 ἐσθῆν ἐσθῆν ἐσθῆν ἐσθῆν
 ἀνεστῆν τῷ ἡμεῖ
 ἐρὸς σωτῆρας ψυχῶν
 χαρὰς ἡμεῶν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἦχος Ὁ Δι

Κα νο να πιστεως και ει κο να πρα ο
 τητος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
 δει ξε σε τη ποι μνη σου η των πραγ μα
 των α λη θει α δι α του το εκ τη σω
 τη τα πει νω σει τα υ ψη λα τη πτω χει
 α τα πλου σι α Πα τερ Ι ε ραρχα Νι κο
 λα ε πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη
 ναι τας ψυ χας ημων

Δόξα...

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε...

Τῶν θείων λειψάνων σου, ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ,
τὴν μνήμην Νικόλαε, καὶ τὴν ἐκ τούτων ἀντλεῖ,
ἀντίληψιν πάντοτε· ἔχεις γὰρ παρῶρησίαν, ὡς
θεράπων Κυρίου, σώζειν ἐκ πάσης βλάβης, ὡς
ποτὲ καταδίκους. Διὸ καὶ τοὺς τιμῶντάς σε νῦν,
σῶζε πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοσπεντηκοστής

Με σου σης της ε ορ της δι ψω ω σαν
μου την ψυχην ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα
τα ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η σας ο
δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι νε ε τω
η πη γη η της ζω ης Χρι στε ο Θε ος δο ο
ξα α σοι οι οι οι

Ἀπόλυσις.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Γ**οφία

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Γ**τερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: **Δ**όξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον **(γ')** **Π**άτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ

Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων
ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης (τοῦ Ἁγίου... τῆς
ἡμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα τὸ ἐπισφράγισμα·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τὸν εὐ λο γου οὖν τα καὶ α γι ἰ
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.